

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

21 septembrie 2017*

„Trimitere preliminară – Spațiul de libertate, securitate și justiție – Decizia-cadru 2008/675/JAI –
Domeniu de aplicare – Luare în considerare, în cadrul unui nou proces penal, a unei hotărâri de
condamnare pronunțate anterior într-un alt stat membru, în vederea aplicării unei pedepse totale –
Procedură națională de recunoaștere prealabilă a acestei hotărâri – Modificarea modalităților de
executare a pedepsei aplicate în acest alt stat membru”

În cauza C-171/16,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Sofiyski Rayonen sad (Tribunalul de Raion din Sofia, Bulgaria), prin decizia din 7 martie 2016, primită de Curte la 24 martie 2016, în procedura

Trayan Beshkov

împotriva:

Sofiyska rayonna prokuratura,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul J. L. da Cruz Vilaça, președinte de cameră, domnul A. Tizzano (raportor), vicepreședintele Curții, doamna M. Berger și domnii A. Borg Barthet și E. Levits, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru guvernul ceh, de L. Březinová, de M. Smolek și de J. Vlácil, în calitate de agenți;
- pentru guvernul austriac, de G. Eberhard, în calitate de agent;
- pentru guvernul polonez, de B. Majczyna, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de S. Grünheid și de P. Mihaylova, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 17 mai 2017,

* Limba de procedură: bulgara.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea Deciziei-cadru 2008/675/JAI a Consiliului din 24 iulie 2008 privind luarea în considerare a condamnărilor în statele membre ale Uniunii Europene în cadrul unui nou proces penal (JO 2008, L 220, p. 32).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unei acțiuni introduse de domnul Trayan Beshkov la Sofiyski Rayonen sad (Tribunalul de Raion din Sofia, Bulgaria), în scopul luării în considerare de către această instanță a condamnării pronunțate anterior împotriva sa de către o instanță a unui alt stat membru.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Considerentele (2), (5)-(7) și (13) ale Deciziei-cadru 2008/675 enunță:

„(2) La 29 noiembrie 2000, Consiliul, în conformitate cu concluziile Consiliului European de la Tampere, a adoptat programul de măsuri menite a pune în aplicare principiul recunoașterii reciproce a hotărârilor în materie penală [...], care prevede «adoptarea unuia sau mai multor instrumente care să stabilească principiul conform căruia o instanță judecătorească dintr-un stat membru trebuie să aibă capacitatea de a lua în considerare hotărârile penale definitive pronunțate de instanțele judecătorești în alte state membre în scopul evaluării cazierului infractorului și determinării eventualelor recidive ale acestuia, precum și în scopul stabilirii tipului de sentință aplicabil, precum și a condițiilor de executare a acesteia».

[...]

(5) Ar trebui enunțat principiul conform căruia statele membre ar trebui să considere că o condamnare pronunțată în alte state membre produce efecte juridice echivalente cu cele pe care le produce o condamnare pronunțată de instanțele proprii în conformitate cu dreptul intern, fie că respectivele efecte juridice sunt considerate de dreptul intern ca fiind chestiuni de fapt, fie ca fiind chestiuni de drept procedural sau material. Cu toate acestea, prezenta decizie-cadru nu încearcă să armonizeze consecințele condamnărilor anterioare în viziunea diferitelor legislații naționale, iar obligația de a lua în considerare condamnările anterioare pronunțate în alte state membre există doar în măsura în care condamnările pronunțate anterior la nivel național sunt luate în considerare în temeiul dreptului intern.

(6) Spre deosebire de alte instrumente, prezenta decizie-cadru nu are ca scop executarea, într-un stat membru, a unor hotărâri judecătorești pronunțate în alte state membre, ci, mai degrabă, posibilitatea ca unei condamnări anterioare pronunțate într-un stat membru să îi fie asociate consecințe cu ocazia unui nou proces penal într-un alt stat membru în măsura în care astfel de consecințe sunt asociate condamnărilor naționale anterioare conform legislației celui alt stat membru.

[...]

(7) Efectele unei condamnări pronunțate într-un alt stat membru ar trebui să fie echivalente cu efectele unei hotărâri pronunțate la nivel național în faza care precede procesul penal, în timpul procesului și la momentul executării sentinței.

[...]

(13) Prezenta decizie-cadru respectă diversitatea soluțiilor și procedurilor pe plan intern necesare pentru luarea în considerare a unei condamnări anterioare pronunțate într-un alt stat membru. Excluderea posibilității de a revizui o condamnare anterioară nu ar trebui să împiedice un stat membru să emită o hotărâre, dacă este cazul, pentru a conferi unei astfel de condamnări anterioare efecte echivalente. Cu toate acestea, procedurile în cadrul cărora se emite o astfel de hotărâre nu ar trebui, din perspectiva timpului și a procedurilor sau formalităților necesare, să facă imposibilă conferirea unor efecte echivalente unei condamnări anterioare pronunțate într-un alt stat membru.”

4 Articolul 1 alineatul (1) din această decizie-cadru prevede:

„Scopul prezentei decizii-cadru îl constituie acela de a stabili condițiile în care sunt luate în considerare condamnările anterioare pronunțate împotriva unei persoane pentru fapte diferite săvârșite în alte state membre, în cursul unui proces penal desfășurat într-un stat membru împotriva respectivei persoane.”

5 Articolul 3 din decizia-cadru menționată, intitulat „Luarea în considerare, în cadrul unui nou proces penal, a unei condamnări pronunțate într-un alt stat membru”, prevede, la alineatele (1)-(4), următoarele:

„(1) Fiecare stat membru se asigură că, în cadrul unui proces penal desfășurat împotriva unei persoane, condamnările anterioare pronunțate împotriva aceleiași persoane pentru fapte diferite săvârșite în alte state membre, în legătură cu care s-au obținut informații pe baza instrumentelor aplicabile disponibile cu privire la asistența juridică reciprocă sau la schimburile de informații extrase din cazierul judiciar, sunt luate în considerare în măsura în care condamnările anterioare la nivel național sunt luate în considerare și că acestor condamnări le sunt conferite efecte echivalente cu cele conferite condamnărilor anterioare la nivel național, în conformitate cu legislația națională.

(2) Alineatul (1) se aplică în etapa care precede procesul penal, în timpul procesului penal și la momentul executării condamnării, în special în ceea ce privește normele procedurale aplicabile, inclusiv acelea referitoare la arestul preventiv, definiția infracțiunii, tipul și gravitatea sentinței, precum și normele privind executarea hotărârii.

(3) Luarea în considerare a condamnărilor anterioare pronunțate în alte state membre, astfel cum este prevăzut la alineatul (1), nu are efectul de a influența, de a revoca sau revizui condamnările anterioare sau orice hotărâri referitoare la executarea lor luate de către statul membru în care se desfășoară noul proces.

(4) În conformitate cu alineatul (3), alineatul (1) nu se aplică în măsura în care, în cazul în care condamnarea anterioară ar fi fost o condamnare la nivel național pronunțată de statul membru în care se desfășoară noul proces, luarea în considerare a condamnării anterioare ar fi avut efectul de a influența, de a revoca sau revizui condamnarea anterioară sau orice hotărâre referitoare la executarea sa, în conformitate cu legislația națională a acelui stat membru.”

Dreptul bulgar

Codul penal

- 6 Nakazatelen kodeks (Codul penal) prevede, la articolul 8 alineatul 2, intrat în vigoare la 27 mai 2011, care urmărește punerea în aplicare a Deciziei-cadru 2008/675 în dreptul bulgar:

„O condamnare pronunțată într-un alt stat membru al Uniunii Europene, care a dobândit autoritate de lucru judecat, pentru o faptă care constituie infracțiune conform Codului penal bulgar este luată în considerare în orice proces penal desfășurat împotriva aceleiași persoane în Republica Bulgaria.”

- 7 Articolul 23 alineatul 1 din acest cod prevede:

„Dacă prin aceeași faptă sunt săvârșite mai multe infracțiuni sau dacă o persoană a săvârșit mai multe infracțiuni distincte înainte ca ea să fie condamnată pentru una dintre aceste infracțiuni printr-o hotărâre de condamnare care a dobândit autoritate de lucru judecat, instanța, după ce a stabilit o pedeapsă în mod separat pentru fiecare dintre aceste infracțiuni, aplică pedeapsa cea mai grea.”

- 8 Potrivit articolului 25 alineatele 1 și 2 din codul menționat:

„(1) Dispozițiile [articolului 23] se aplică și atunci când persoana a fost condamnată prin hotărâri de condamnare distincte.

(2) Atunci când pedeapsa aplicată în cadrul uneia dintre condamnări a fost în tot sau în parte executată, ea este dedusă în vederea executării pedepsei dacă este de aceeași natură cu pedeapsa totală.”

- 9 Articolul 66 alineatul 1 din același cod are următorul cuprins:

„Atunci când instanța aplică o pedeapsă privativă de libertate de până la trei ani, ea poate suspenda executarea pedepsei aplicate [...] dacă persoana nu a fost condamnată la o pedeapsă privativă de libertate pentru o infracțiune care face obiectul urmăririi penale la inițiativa Ministerului Public [...]”

Codul de procedură penală

- 10 Articolul 4 alineatele 2 și 3 din Nakazatelno-protsesualen kodeks (Codul de procedură penală) prevede:

„(2) Condamnarea pronunțată de o instanță a unui alt stat care a dobândit autoritate de lucru judecat și care nu este recunoscută potrivit procedurii prevăzute de legislația bulgară nu trebuie executată de autoritățile Republicii Bulgaria.

(3) Dispozițiile [alineatului 2] nu se aplică atunci când o convenție internațională la care Republica Bulgaria este parte, care este ratificată, publicată și intrată în vigoare, prevede altfel.”

- 11 Articolul 463 din acest cod, inclus în secțiunea II din capitolul 36 din acesta, intitulată „Recunoașterea și executarea unei condamnări pronunțate de o instanță străină”, prevede:

„O condamnare care a dobândit autoritate de lucru judecat pronunțată de o instanță străină este recunoscută și executată de autoritățile Republicii Bulgaria în conformitate cu articolul 4 alineatul 3, atunci când:

- 1) fapta pentru care s-a formulat cererea constituie infracțiune în temeiul legislației bulgare;

- 2) autorul răspunde penal în temeiul legislației bulgare;
 - 3) condamnarea a fost pronunțată cu deplina respectare a principiilor consacrate de Convenția drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de protocoalele la aceasta la care Republica Bulgaria este parte;
 - 4) autorul nu a fost condamnat pentru o infracțiune considerată o infracțiune politică, pentru o infracțiune asociată unei asemenea infracțiuni sau pentru o crimă de război;
 - 5) Republica Bulgaria nu a recunoscut o condamnare pronunțată de o altă instanță străină în privința aceluiași autor și pentru aceeași infracțiune;
 - 6) condamnarea nu contravine principiilor fundamentale ale dreptului penal și ale procedurii penale bulgare.”
- 12 Articolul 465 din codul menționat, care precizează modalitățile acestei recunoașteri, prevede:

„(1) Autoritatea competentă din celălalt stat adresează Ministerului Justiției cererea de recunoaștere în Republica Bulgaria a unei condamnări pronunțate de o instanță străină.

(2) Ministerul Justiției transmite cererea, hotărârea de condamnare și celelalte documente anexate la aceasta la Okrazhen sad [Tribunalul Regional] de la locul de domiciliu al persoanei. Dacă aceasta din urmă nu locuiește în țară, Sofiyski gradski sad [Tribunalul Orașului Sofia] este instanța competentă să examineze cererea.

[...]”

- 13 Potrivit articolului 466 alineatul 1 din același cod, care definește efectele recunoașterii menționate:

„Hotărârea prin care este recunoscută o condamnare pronunțată de o instanță străină are efectul unei condamnări pronunțate de o instanță bulgară.”

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 14 Domnul Beshkov a fost condamnat, printr-o hotărâre din 13 decembrie 2010 a Landesgericht Klagenfurt (Tribunalul Regional din Klagenfurt, Austria) care a dobândit autoritate de lucru judecat, la o pedeapsă privativă de libertate de 18 luni, dintre care 6 luni de închisoare cu executare și 12 luni cu suspendarea executării sub supraveghere cu o perioadă de probă de 3 ani, pentru fapte de tăinuire săvârșite la 14 noiembrie 2010 în Austria. Partea din pedeapsă de 6 luni de închisoare a fost executată și perioada de probă a început la 14 mai 2011.
- 15 Ulterior, domnul Beshkov a fost condamnat, printr-o hotărâre din 29 aprilie 2013 a instanței de trimitere care a dobândit autoritate de lucru judecat, la o pedeapsă cu închisoarea cu executare efectivă de un an, pentru fapte de vătămare corporală ușoară care afectează sănătatea, cauzată de huliganism, săvârșite la 19 noiembrie 2008 la Sofia (Bulgaria). Întrucât domnul Beshkov era căutat, această pedeapsă nu fusese încă executată la data deciziei de trimitere.
- 16 La 14 mai 2015, domnul Beshkov, prin intermediul mandatarului său *ad litem*, a adresat instanței de trimitere o cerere, în temeiul articolului 23 alineatul 1 și al articolului 25 alineatul 1 din Codul penal, având ca obiect aplicarea de către aceasta, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care corespunde celei mai grele dintre pedepsele aplicate, pe de o parte, prin hotărârea din 13 decembrie 2010 a Landesgericht Klagenfurt (Tribunalul Regional din Klagenfurt) și, pe de altă parte, prin cea din 29 aprilie 2013 a instanței de trimitere.

- 17 Astfel, aceste două dispoziții prevăd în special că, atunci când o persoană a săvârșit mai multe infracțiuni înainte de a fi condamnată, pentru fiecare dintre aceste infracțiuni, la pedepse distincte prin hotărâri de condamnare distincte, instanța națională aplică acestei persoane, în vederea executării acestor pedepse, o pedeapsă totală unică ce corespunde celei mai grele dintre pedepsele aplicate inițial. Din decizia de trimitere reiese în esență că, în acest caz, pedeapsa cea mai grea absoarbe pedepsele inițiale mai ușoare. În plus, din dispozițiile menționate rezultă că, atunci când una dintre pedepsele inițiale a fost deja executată în tot sau în parte, ea este dedusă, în vederea executării, din pedeapsa totală dacă este de aceeași natură cu aceasta.
- 18 Cu toate acestea, instanța de trimitere arată că, potrivit celei mai mari părți a jurisprudenței naționale, precum și potrivit Sofiyska rayonna prokuratura (Parchetul Raionului Sofia, Bulgaria), este imposibil, având în vedere în special articolul 4 alineatul 2 din Codul de procedură penală, să se stabilească o pedeapsă totală luând în considerare pedeapsa aplicată printr-o hotărâre de condamnare adoptată anterior de o instanță a unui alt stat membru fără ca această hotărâre să fi fost în prealabil recunoscută de instanțele bulgare competente în conformitate cu procedura specială de recunoaștere și de executare a hotărârilor de condamnare pronunțate de instanțe judecătorești străine, prevăzută în special la articolele 463-466 din acest cod. Ținând seama de această jurisprudență, instanța de trimitere ridică în esență problema dacă, pentru a admite cererea domnului Beshkov, hotărârea de condamnare pronunțată de Landesgericht Klagenfurt (Tribunalul Regional din Klagenfurt) trebuie să fie în prealabil recunoscută, în conformitate în special cu articolele 463-466 menționate, sau dacă, așa cum susține domnul Beshkov, instanța de trimitere poate sau trebuie să admită această cerere fără ca această condamnare să facă obiectul unei asemenea recunoașteri prealabile, întemeindu-se pe articolul 8 alineatul 2 din Codul penal, care pune în aplicare Decizia-cadru 2008/675 în dreptul bulgar.
- 19 Pentru a răspunde la această întrebare, instanța menționată consideră în esență că este necesar să se stabilească dacă această decizie-cadru se aplică în cazul unei proceduri precum cea în discuție în litigiul principal, care are ca obiect aplicarea, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care ia în considerare o hotărâre de condamnare pronunțată de o instanță a unui alt stat membru, mai precis pedeapsa aplicată persoanei condamnate prin această hotărâre.
- 20 În cazul unui răspuns afirmativ și în ipoteza în care luarea în considerare a hotărârii de condamnare pronunțate de Landesgericht Klagenfurt (Tribunalul Regional din Klagenfurt) ar fi în speță condiționată de punerea în aplicare prealabilă a procedurii de recunoaștere prevăzute în special la articolele 463-466 din Codul de procedură penală, instanța de trimitere ridică de asemenea problema compatibilității cu decizia-cadru a acestei din urmă proceduri, în măsura în care aceasta nu poate fi inițiată direct de persoana condamnată.
- 21 În această privință, instanța de trimitere subliniază astfel, în esență, că, deși, în conformitate cu legislația bulgară în vigoare, orice persoană condamnată poate sesiza instanțele competente bulgare cu o cerere având ca obiect aplicarea unei pedepse totale în temeiul articolelor 23 și 25 din Codul penal, procedura de recunoaștere prevăzută de dispozițiile relevante ale Codului de procedură penală, în special la articolele 463-466 din acesta, nu poate, în schimb, să fie pusă în aplicare decât la inițiativa autorităților competente bulgare sau a celor ale statului în care a fost pronunțată prima hotărâre de condamnare. Ar rezulta că persoana condamnată nu ar putea, în fapt, să inițieze ea însăși procedura având ca obiect aplicarea unei asemenea pedepse totale care ia în considerare o condamnare pronunțată anterior într-un alt stat membru, nici chiar în cazul pasivității autorităților competente.
- 22 Pe de altă parte, instanța de trimitere ridică problema dacă Decizia-cadru 2008/675 se opune ca, în vederea aplicării unei pedepse totale care să o ia în considerare pe cea aplicată domnului Beshkov de Landesgericht Klagenfurt (Tribunalul Regional din Klagenfurt), modalitatea de executare a acestei din urmă pedepse să fie modificată. Astfel, în speță, întrucât pedeapsa de 18 luni de închisoare, dintre care o perioadă de 12 luni cu suspendare, aplicată domnului Beshkov de această din urmă instanță este mai grea decât cea stabilită de instanța de trimitere în hotărârea sa din 29 aprilie 2013, aceasta ar fi obligată să îi aplice domnului Beshkov o pedeapsă totală care să corespundă cu această primă

pedeapsă. Cu toate acestea, în conformitate cu articolul 66 alineatul 1 din Codul penal, domnul Beshkov, care în trecut a fost deja condamnat de mai multe ori la pedepse privative de libertate în Bulgaria, nu ar mai putea fi condamnat la o pedeapsă cu suspendarea executării în acest stat membru. În consecință, instanța de trimitere ar trebui să modifice modalitatea de executare a pedepsei aplicate domnului Beshkov de Landesgericht Klagenfurt (Tribunalul Regional din Klagenfurt) și să îi aplice acestuia o pedeapsă totală de 18 luni de închisoare cu executare, deducând în același timp din aceasta perioada de 6 luni de închisoare cu executare deja executată în Austria.

23 În aceste condiții, Sofiyski Rayonen sad (Tribunalul de Raion din Sofia) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Ce interpretare trebuie să se dea noțiunii «nou proces penal» din Decizia-cadru 2008/675; acesta trebuie să vizeze neapărat stabilirea săvârșirii cu vinovăție a infracțiunii sau se poate referi și la un proces în care, potrivit dreptului național al celui de al doilea stat membru, pedeapsa aplicată printr-o hotărâre anterioară trebuie să absoarbă [o altă pedeapsă] sau să fie inclusă într-o altă pedeapsă sau trebuie să [facă obiectul] unei executări separate [...]?
- 2) Articolul 3 alineatul (1) coroborat cu considerentul (13) al Deciziei-cadru 2008/675 trebuie interpretat în sensul că nu se opune dispozițiilor naționale potrivit cărora o procedură de luare în considerare a unei condamnări anterioare pronunțate în alt stat membru nu poate fi declanșată de persoana condamnată, ci numai de statul membru care a pronunțat condamnarea anterioară sau de statul membru în care se desfășoară noul proces penal?
- 3) Articolul 3 alineatul (3) din Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretat în sensul că nu admite ca statul în care se desfășoară noul proces penal să modifice modalitatea de executare a pedepsei aplicate de statul membru în care s-a pronunțat hotărârea anterioară, nici chiar în cazurile în care, potrivit dreptului național al celui de al doilea stat membru, pedeapsa aplicată printr-o hotărâre anterioară trebuie să absoarbă [o altă pedeapsă] sau să fie inclusă într-o altă pedeapsă sau trebuie să [facă obiectul] unei executări separate [...]?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 24 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretată în sensul că se aplică numai în cazul procedurilor legate de stabilirea eventualei vinovății a persoanei urmărite sau că aceasta se aplică și în cazul unei proceduri naționale care are ca obiect aplicarea, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care ia în considerare pedeapsa aplicată acestei persoane de către instanța națională, precum și pe cea aplicată în cadrul unei condamnări anterioare pronunțate de către o instanță a unui alt stat membru împotriva aceleiași persoane pentru fapte diferite.
- 25 Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să se arate că articolul 1 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675 prevede că aceasta are ca obiect stabilirea condițiilor în care condamnările anterioare pronunțate într-un stat membru împotriva unei persoane sunt luate în considerare în cursul unui nou proces penal desfășurat într-un stat membru împotriva aceleiași persoane și pentru fapte diferite.
- 26 În acest scop, articolul 3 alineatul (1) din respectiva decizie-cadru, interpretat în lumina considerentului (5) al acesteia, stabilește obligația statelor membre de a se asigura că, în cadrul respectiv, condamnările anterioare pronunțate într-un alt stat membru, în legătură cu care s-au obținut informații pe baza instrumentelor aplicabile disponibile cu privire la asistența juridică reciprocă sau la schimburile de informații extrase din cazierele judiciare, pe de o parte, sunt luate în

considerare în măsura în care condamnările anterioare la nivel național sunt luate în considerare în temeiul dreptului național și, pe de altă parte, li se recunosc efecte echivalente cu cele conferite acestor din urmă condamnări în conformitate cu acest drept, indiferent dacă respectivele efecte sunt chestiuni de fapt sau sunt chestiuni de drept procedural sau material.

- 27 Articolul 3 alineatul (2) din decizia-cadru precizează că această obligație se aplică în etapa care precede procesul penal, în timpul procesului penal și în etapa executării condamnării, în special în ceea ce privește normele procedurale aplicabile, inclusiv acelea referitoare la definiția infracțiunii, la tipul și gravitatea sentinței, precum și la normele privind executarea hotărârii. Astfel, considerentele (2) și (7) ale deciziei-cadru menționate enunță că instanța națională trebuie să fie în măsură să ia în considerare condamnările pronunțate în celelalte state membre, inclusiv pentru a stabili modalitățile de executare susceptibile să fie puse în aplicare, și că efectele acestor condamnări ar trebui să fie echivalente cu efectele hotărârilor pronunțate la nivel național în fiecare dintre aceste faze ale procedurii.
- 28 Rezultă că Decizia-cadru 2008/675 se aplică nu numai procedurilor legate de determinarea și de stabilirea eventualei vinovății a persoanei urmărite, dar și celor referitoare la executarea pedepsei pentru care trebuie luată în considerare pedeapsa aplicată printr-o hotărâre de condamnare pronunțată anterior într-un alt stat membru. După cum a arătat avocatul general la punctul 59 din concluzii, din dosarul aflat la dispoziția Curții reiese că, în speță, procedura de aplicare a unei pedepse totale inițiată de domnul Beshkov face parte din această a doua categorie, astfel încât ea intră în domeniul de aplicare al acestei decizii-cadru.
- 29 Având în vedere considerațiile care precedă, este necesar să se răspundă la prima întrebare că Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretată în sensul că este aplicabilă unei proceduri naționale care are ca obiect aplicarea, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care ia în considerare pedeapsa aplicată unei persoane de către instanța națională, precum și pe cea aplicată în cadrul unei condamnări anterioare pronunțate de către o instanță a unui alt stat membru împotriva aceleiași persoane pentru fapte diferite.

Cu privire la a doua întrebare

- 30 Cu titlu introductiv, este necesar să se sublinieze, după cum s-a arătat la punctul 18 din prezenta hotărâre, că instanța de trimitere ridică problema dacă hotărârea de condamnare pronunțată de Landesgericht Klagenfurt (Tribunalul Regional din Klagenfurt), în discuție în litigiul principal, trebuie să fie în prealabil recunoscută de instanțele bulgare competente în conformitate cu procedura prevăzută în special la articolele 463-466 din Codul de procedură penală pentru a putea fi luată în considerare în vederea aplicării unei pedepse totale.
- 31 După cum s-a arătat la punctele 20 și 21 din prezenta hotărâre, deși exprimă îndoieli în această privință, instanța de trimitere pornește totuși de la premisa că această procedură de recunoaștere prealabilă ar trebui pusă în aplicare în acest scop și ridică prin a doua sa întrebare problema dacă Decizia-cadru 2008/675 se opune articolelor 463-466 menționate în măsura în care acestea prevăd că respectiva procedură nu poate fi inițiată direct de persoana condamnată.
- 32 Pentru a furniza acestei instanțe un răspuns util, trebuie să se verifice însă în prealabil dacă această decizie-cadru se opune punerii în aplicare a unei asemenea proceduri de recunoaștere.
- 33 În acest scop, se impune, conform posibilității recunoscute printr-o jurisprudență constantă a Curții (Hotărârea din 21 decembrie 2006, Ucar și Kilic, C-508/15 și C-509/15, EU:C:2016:986, punctul 51 și jurisprudența citată), ca a doua întrebare adresată să fie reformulată, în sensul că urmărește în esență să se stabilească dacă Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretată în sensul că se opune ca luarea în considerare într-un stat membru a unei hotărâri de condamnare pronunțate anterior de o instanță a unui alt stat membru să fie condiționată de punerea în aplicare a unei proceduri naționale de

recunoaștere prealabilă a acestei hotărâri de către instanțele acestui prim stat membru, precum procedura prevăzută în special la articolele 463-466 din Codul de procedură penală, în discuție în litigiul principal, și, în cazul unui răspuns negativ, dacă această decizie-cadru se opune unei reglementări naționale care prevede că această procedură poate fi inițiată numai de autoritățile naționale competente, cu excluderea persoanei condamnate.

- 34 Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să se facă trimitere la expunerea conținutului articolelor 463-466 din Codul de procedură penală care figurează la punctele 11-13 din prezenta hotărâre, din care rezultă că aceste articole instituie o procedură specială de recunoaștere prealabilă de către instanțele competente bulgare a condamnărilor definitive pronunțate de instanțele străine, care are ca obiect să confere hotărârii prin care sunt recunoscute aceste condamnări efectul unei condamnări pronunțate de o instanță bulgară. Această procedură presupune o examinare a condamnării străine în discuție pentru a verifica îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 463 menționat.
- 35 În această privință, instanța națională trebuie, desigur, în sensul articolului 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675, menționat la punctul 26 din prezenta hotărâre, să fie în măsură să verifice în special dacă condamnățile anterioare naționale sunt luate în considerare în temeiul dreptului național și, dacă este cazul, ce efecte le sunt conferite potrivit acestui drept.
- 36 Cu toate acestea, astfel cum enunță considerentul (2) al respectivei decizii-cadru, aceasta urmărește punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare în materie penală, consacrat la articolul 82 alineatul (1) TFUE, care a înlocuit articolul 31 TUE, pe care se întemeiază această decizie-cadru. După cum a arătat avocatul general la punctele 30, 31 și 64 din concluzii, acest principiu se opune ca luarea în considerare în cadrul deciziei-cadru menționate a unei hotărâri de condamnare pronunțate anterior într-un alt stat membru să fie condiționată de punerea în aplicare a unei proceduri naționale de recunoaștere prealabilă precum cea în discuție în litigiul principal și ca această hotărâre să facă, în acest temei, obiectul unei revizuii (a se vedea prin analogie Hotărârea din 9 iunie 2016, Balogh, C-25/15, EU:C:2016:423, punctul 54).
- 37 Pentru acest motiv, articolul 3 alineatul (3), precum și considerentul (13) al Deciziei-cadru 2008/675 interzic expres o asemenea revizuire, hotărârile de condamnare pronunțate anterior în celelalte state membre trebuind astfel să fie luate în considerare așa cum au fost pronunțate.
- 38 Prin urmare, contrar celor susținute de guvernul austriac, deși considerentul (13) menționat precizează de asemenea că această decizie-cadru respectă diversitatea soluțiilor și a procedurilor pe plan intern necesare pentru luarea în considerare a unei condamnări anterioare pronunțate într-un alt stat membru și nu împiedică un stat membru să emită o hotărâre, dacă este cazul, pentru a conferi acestei condamnări efecte juridice echivalente, adoptarea unei asemenea hotărâri nu poate totuși, în orice caz, să presupună punerea în aplicare a unei proceduri naționale de recunoaștere prealabilă precum cea în discuție în litigiul principal.
- 39 Având în vedere ceea ce precedă, nu este necesar să se răspundă la întrebarea dacă decizia-cadru menționată impune ca persoana condamnată să poată iniția ea însăși această procedură.
- 40 Prin urmare, este necesar să se răspundă la a doua întrebare că Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretată în sensul că se opune ca luarea în considerare într-un stat membru a unei hotărâri de condamnare pronunțate anterior de o instanță a unui alt stat membru să fie condiționată de punerea în aplicare a unei proceduri naționale de recunoaștere prealabilă a acestei hotărâri de către instanțele competente ale acestui prim stat membru, precum procedura prevăzută la articolele 463-466 din Codul de procedură penală, în discuție în litigiul principal.

Cu privire la a treia întrebare

- 41 Prin intermediul celei de a treia întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 3 alineatul (3) din Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că instanța națională, sesizată cu o cerere de aplicare, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care ia în considerare printre altele pedeapsa aplicată în cadrul unei condamnări anterioare pronunțate de o instanță a unui alt stat membru, modifică în acest scop modalitățile de executare ale acestei din urmă pedepse.
- 42 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că din dosarul aflat la dispoziția Curții reiese că, printr-o hotărâre din 15 octombrie 2014, Landesgericht Klagenfurt (Tribunalul Regional din Klagenfurt) a constatat că perioada de probă de trei ani prevăzută prin hotărârea sa din 13 decembrie 2010 luase sfârșit și, prin urmare, a pus definitiv capăt părții din pedeapsa aplicată domnului Beshkov însoțite de suspendarea executării, astfel încât trebuie considerat că toată această pedeapsă a fost integral executată. În vederea examinării prezentei întrebări, trebuie să se țină seama de această împrejurare, despre care instanța de trimitere a fost informată în cadrul unei cereri de lămuriri adresate acesteia din urmă de Curte în temeiul articolului 101 din Regulamentul de procedură al acesteia.
- 43 În răspunsul la această întrebare, trebuie, desigur, să se amintească, după cum s-a arătat la punctul 26 din prezenta hotărâre, că, în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Decizia-cadru 2008/675, condamnările anterioare pronunțate într-un alt stat membru trebuie în principiu să fie luate în considerare în măsura în care condamnările anterioare la nivel național sunt luate în considerare în temeiul dreptului național și trebuie să li se recunoască efecte echivalente cu cele conferite acestor din urmă condamnări în conformitate cu acest drept.
- 44 Articolul 3 alineatul (3) din decizia-cadru menționată precizează însă că această luare în considerare nu are ca efect nici influențarea condamnărilor anterioare pronunțate de instanțele celorlalte state membre sau a oricăror hotărâri referitoare la executarea lor de către statul membru în care se desfășoară noul proces penal, nici revocarea acestor condamnări. După cum s-a arătat la punctul 37 din prezenta hotărâre, această dispoziție exclude de altfel orice revizuire a condamnărilor menționate, care trebuie, așadar, să fie luate în considerare așa cum au fost pronunțate.
- 45 Pe de altă parte, din considerentul (6) al Deciziei-cadru 2008/675 reiese că aceasta nu are ca scop executarea într-un stat membru a hotărârilor judecătorești pronunțate în celelalte state membre.
- 46 Rezultă că instanța națională nu poate, în temeiul acestei decizii-cadru, să reexamineze și să modifice modalitățile de executare ale unei hotărâri de condamnare pronunțate anterior într-un alt stat membru și deja executate, în special prin revocarea suspendării care însoțește pedeapsa aplicată prin această hotărâre și prin transformarea acesteia într-o pedeapsă cu închisoarea cu executare. Ea nu poate nici să dispună, în acest temei, o nouă executare a acestei pedepse astfel modificate.
- 47 Având în vedere considerațiile care precedă, trebuie să se răspundă la a treia întrebare că articolul 3 alineatul (3) din Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că instanța națională, sesizată cu o cerere de aplicare, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care ia în considerare printre altele pedeapsa aplicată în cadrul unei condamnări anterioare pronunțate de o instanță a unui alt stat membru, modifică în acest scop modalitățile de executare ale acestei din urmă pedepse.

Cu privire la cheltuielile de judecată

48 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară:

- 1) **Decizia-cadru 2008/675/JAI a Consiliului din 24 iulie 2008 privind luarea în considerare a condamnărilor în statele membre ale Uniunii Europene în cadrul unui nou proces penal trebuie interpretată în sensul că este aplicabilă unei proceduri naționale care are ca obiect aplicarea, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care ia în considerare pedeapsa aplicată unei persoane de către instanța națională, precum și pe cea aplicată în cadrul unei condamnări anterioare pronunțate de către o instanță a unui alt stat membru împotriva aceleiași persoane pentru fapte diferite.**
- 2) **Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretată în sensul că se opune ca luarea în considerare într-un stat membru a unei hotărâri de condamnare pronunțate anterior de o instanță a unui alt stat membru să fie condiționată de punerea în aplicare a unei proceduri naționale de recunoaștere prealabilă a acestei hotărâri de către instanțele competente ale acestui prim stat membru, precum procedura prevăzută la articolele 463-466 din Nakazatelno-protsesualen kodeks (Codul de procedură penală).**
- 3) **Articolul 3 alineatul (3) din Decizia-cadru 2008/675 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care prevede că instanța națională, sesizată cu o cerere de aplicare, în vederea executării, a unei pedepse totale privative de libertate care ia în considerare printre altele pedeapsa aplicată în cadrul unei condamnări anterioare pronunțate de o instanță a unui alt stat membru, modifică în acest scop modalitățile de executare ale acestei din urmă pedepse.**

Semnături